

PERIODIEK

een uitgave van het "Het College"

Lid van EWFC

Lid van IFEH

Beste collega's,

Inderdaad, het is weer even geleden dat het Periodiek in de mailbox of brievenbus kwam. Drukte op kantoor, met inspecties en de enorme veranderingen de afgelopen maanden, maar ook drukte in huiselijke sfeer, zorgden daarvoor. En om te zorgen dat het niet allemaal teveel wordt, moest uw redacteur even terugschakelen en (zo heet dat dan) "keuzes maken".

Nou is het ook zo dat uw redactie ook voorzitter van Het College is, dus stilzitten is er niet bij. Achter ons liggen natuurlijk de uitwisseling met onze Duitse collega's, de Algemene ledenvergadering (2x) met bezoek aan Wageningen. Maar de keuze lag even niet bij het Periodiek om te communiceren, maar bij de website die intussen geheel vernieuwd is en natuurlijk onze nieuwe Facebook pagina waar nieuws nog sneller op te vinden is en je contact kan houden met je collega's.

Nu is de vakantie periode aangebroken, en ik hoop dat iedereen weer even flink de motor oplaadt voor de 2e helft van 2012. Er zal namelijk nog best wat van ons worden verlangd de komende maanden.

Zoals hierboven al aangegeven, is Het College nu ook te vinden op Facebook en op Twitter. Zie in de kolom hiernaast voor de webadressen (URLs)

Voor meer nieuws uit binnen- en buitenland, en als hét sociale platform voor onze contacten is dit een nog beter platform dan het Periodiek. Op Facebook vindt je nieuws, agenda, foto's, links en contacten met collega's van NVWA maar ook van onze buitenlandse collega's.

Bezoek ons eens en "LIKE" ons.....

Colofon	1
Voorwoord van de voorzitter	2
Mijn 1^e dag als niet-ambtenaar	3
Uitwisseling D-NL	5
ALV 2012 en bezoek laboratorium Wageningen	6
Senioren dag 2012	7

Voor kopij, ideeën en wensen:

jan.homma@vwa.nl

of

info@hetcollege.nl

website:

www.hetcollege.nl

Like ons op Facebook:

www.facebook.com/pages/Het-College/307973512629690

Twitter:

http://twitter.com/Het_College

van de voorzitter.....

Beste Collega's,

Wat staat Het College te wachten?

Soms zou je willen dat er de bekende glazen bol was om dat te kunnen zien.

Maar achterom kijken kan wel, en dan wil ik even terugkomen op de opmerking van onze IG, toen in februari op de startdag van de divisie C&V in Nijkerk hij ook terugkeek, en in zijn speech eruit flapte dat "we het in de achterliggende jaren niet goed hadden gedaan".

De echo van die uitspraak galmt nog elke dag na als ik zie hoe het nu, 6 maanden na de officiële start van de NVWA in de praktijk gaat. Ik begin me af te vragen of het uit elkaar trekken van een draaiende machine, die (met enige storingen in het verleden) goed liep, en het daarna uitstrooien naar een hoop losse onderdelen waar niemand meer het grote geheel in ziet, dan de oplossing biedt. Als ik de weblogs van de IG lees, lijkt hij er nogal tevreden mee. Tja.....

Ik vraag me af welke woorden zijn opvolger volgend jaar gaat gebruiken!

Afijn, Het College gaat wel gewoon verder. Wat goed is moet je niet veranderen. Hoewel, met de reorganisatie hebben wij toch ook iets aangepast aan de vereniging, namelijk de statuten. Om een zo open mogelijke vereniging te zijn hebben we onze statuten aangepast zodat meer werknemers van de NVWA zich kunnen thuisvoelen bij ons. Ook zijn er wat aanpassingen gedaan die aansluiten bij de modernere tijd. Zodra we bericht hebben van de notaris dat de statuten akkoord zijn zullen we dat aan jullie laten weten.

Het is nu zomer en het duurde even, maar er lijken een paar zomerse dagen aan te komen. Toch zit het bestuur niet stil. Na de vakantieperiode moeten er nog een najaars bijeenkomst georganiseerd worden. In ieder geval zijn er 2 mogelijkheden voor een bedrijfsbezoek gemeld bij het bestuur, en één daarvan zal waarschijnlijk een locatie worden voor de najaarsvergadering, we houden jullie hiervan op de hoogte zodra er meer bekend is.

Ook internationaal zijn er zaken te regelen. Tenslotte zijn we voorzitter van EWFC voor 2 jaar en dat schept verplichtingen. Binnen EWFC zijn de veterinaire collega's van het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Ierland druk met hun strijd tegen vermindering van vleeskeuring in Europese slachthuizen, en het toestaan door de EU van vlees uit Australië en Nieuw-Zeeland van schapenvlees wat gekeurd is door werknemers van de slachthuizen. Hoewel de Commissie zegt het niet te willen, lijkt de Raad van Ministers een andere mening toegedaan. Het EU parlement is al benaderd door EWFC om ons standpunt kenbaar te maken, en in meetings met enkele parlementsleden gaven zij aan dat ze de vinger aan de pols houden.

Tenslotte nog even iets over de communicatie met Het College. Uiteraard kennen jullie onze website (kort geleden volledig vernieuwd) maar wist je al dat we nu ook een eigen Facebook en Twitter hebben? Facebook is natuurlijk super makkelijk, het nieuws komt naar je toe op je dienst telefoon. Even een "LIKE" naar ons <http://www.facebook.com/pages/Het-College/307973512629690?ref=hl> en we zijn verbonden en je blijft op de hoogte van het wel en wee van Het College.

Via [@Het_College](#) kun je via Twitter berichten ontvangen of ons ergens van op de hoogte brengen.

Tenslotte wens ik iedereen een fijne vakantie en ik hoop je weer snel ergens te ontmoeten.

Jan Homma – voorzitter

Mijn eerste dag als "niet" ambtenaar"

Het is 1 juli voor mij is het zover dat ik vanmorgen wakker werd met het besef dat ik na 31 jaar ambtenaar nu een burger ben met een eigen onderneming.

Van die 31 jaar heb ik 27 jaar, iets minder dan de helft van mijn leeftijd, gewerkt of in ieder geval aanwezig geweest (:)) bij de KvW/RKvW/Iw&V/IGB/KvW/VWA/nVWA en NVWA, mogelijk in een andere volgorde en mogelijk dat ik er een vergeten ben. Deze afkortingen zullen de jongeren niet veel zeggen, maar mijn leeftijdsgenoten wel. Gisteren kon ik het niet laten om nog even afscheid te gaan nemen van de weekendpoulers. Ook omdat er geen verlengkabel beschikbaar was en ik waarschijnlijk het dichtste bij woonde werd ik gevraagd. Zo dan toch een smoes om aanwezig te zijn. Als ik erna de achterdeur van het kantoor achter me dicht trek komt het besef.

Allerlei herinneringen komen boven.

Van een tijd van rayonboekjes in mapjes ter grootte van een bankoverschrijvingsformulieren en mutaties via een met de handgeschreven dagrapport met codes naar de tijd van de inspecteur van de toekomst met een Ipad 3 en app's. Een tijd van elkaar dagelijks zien naar een tijd van het Nieuwe Werken, waarbij je elkaar soms dagen, weken zelfs maanden niet ziet. Na vier jaar als controleur gevaarlijke stoffen in de haven van Rotterdam in een soort marine uniform gelopen te hebben kwam ik bij de Rotterdamse Keuringsdienst van Waren; destijds een van de grotere diensten van Nederland. In een tijd dat een driedelig kostuum met stropdas de dresscode was, waarbij je elke dag wel contact had met je collega's, je coördinator (=teamleider) en je hoofd buitendienst. Waar ik op een ouderwetse manier geleerd heb hoe een goed proces-verbaal hoort te zijn en alles nog met de hand geschreven werd.

Waarin je als keurmeester het verschil moest weten tussen biefstuk en bieflap, nog keek naar aanduidingen en eerlijkheid in de handel, bedrijven vier a vijf keer per jaar bezocht, ook de grotere productiebedrijven en monsters nam en naar de producten en hygiëne keek en niet alleen naar het proces. Herinneringen zoals op een avond voor kerst in het politiebureau waarbij een verdachte in de open cel werd gezet om zoals de agent het zei "antwoord te krijgen op haar gedragingen". Zij was aangehouden en naar het bureau overgebracht omdat ze flessen cider voor 15 gulden als champagne verkocht, terwijl ze inkoop 2 gulden betaalde en deze met pallets uit België liet komen. Bijna iedere vrijdag proeverijen van wijn of gedestilleerde dranken organiseerde, de vinologencursus met de wijnreizen naar Frankrijk en Duitsland samen met een collega gedaan heb.

De vrijdagmiddagen waar gezamenlijk een drankje genuttigd werd.

Maar ook de actie bij thuisadressen van garnalenpellers bij hoofdzakelijk Marokkaanse families die letterlijk met het hele gezin garnalen pelden, terwijl bv. de baby met een redelijk volle luier ernaast lag. De restanten maar ook de gepelde garnalen in vuilniszakken op het balkon bewaard werden. Dat jij en je collega na het verlaten van de woning elkaar controleerden of je geen kakkerlakken had mee genomen onder je schoenen. Maar ook de herinnering dat je vrijdagochtend bij elkaar geroepen werd en te horen kreeg dat een oudere collega s avonds bij de Maastunnel dodelijk verongelukt was.

Maar waar ik ook de liefde van mijn leven tegen ben gekomen, waar ik na 18 jaar nog van geniet en de geboorte van mijn kinderen, nu alweer 26 en 21 jaar oud.

Ook de herinneringen aan de Goese dienst, waar het gebruikelijk was dat je als nieuweling in de eerste week bij een oudere collega tussen de middag soep met een dik gesneden boterham kwam eten. Je met drie andere collega's verantwoordelijk was voor een rayon, een van mijn eerste daden het mee-organiseren van het jaarlijks terugkerende volleybal toernooi was, maar ook twee keer per jaar met collega's iets buiten kantooruren deed. Vaak waren ook partner en kinderen erbij.

De woensdagavonden racketballen met collega's en erna als cooldown "bollekes" in de kantine of bij de Karel de Vijfde aan de haven dronk en dan donderdag maar een middagdienst nam:) Het feest ter gelegenheid van het 75 jarige bestaan, met een bekende feijenoordsupporter en de reis naar Duitsland. De collega's die klaar stonden als je weer eens door je rug was gegaan.

Waar ik ook de eerste ervaringen met de bedrijfsopvang heb gehad.

Daarna de periode in Breda, Den Bosch met de gezellige feestjes, de reizen naar Parijs en Antwerpen die door de personeelsvereniging georganiseerd werden. De gesprekken als bedrijfsopvangster bij een collega die betrokken was bij een ongeluk met een fatale afloop voor de tegenligger en collega's die tijdens het werk bedreigd waren. Het onderzoek met de FIOD en de IGZ naar een handelaar in antikanker en borst vergrotende pillen die hij inclusief verpakkingen liet maken voor 5 euro en verkocht voor 65 euro o.a. aan Nance de presentatrice van tv, omdat ze ook zouden helpen bij de ziekte van Crohn. Het onderzoek dat een dossier opleverde van twee dik gevulde ordners.

En dan de laatste tien jaar betrokken bij het dossier alcohol, eerst vanuit de villa in Den Bosch waar het rookverbod vaak met voeten overtreden werd. Maar waar ik veel heel veel heb mogen leren en als afsluiting naar Scheveningen zijn geweest. Waar regelmatig een vraag voor de Minister beantwoord moest worden en gezegd werd "het hoeft niet snel ik heb 't pas vanmiddag om drie uur nodig" :).

En tenslotte de tijd in Eindhoven als coördinator van vele opleidingen voor de TWO HAIR, de huidige divisie C & V, de pilot decentralisatie waarbij ik enkele keren als zwerver op Schiphol heb mogen acteren, maar ook ontzettend gelachen heb bv bij een shoarmazaak in Haarlem, en het bevrijdingsfestival in Haarlem. Cursisten blij heb kunnen maken met een positieve uitslag van examens maar ook teleur heb moeten stellen als het toch net niet voldoende was. Bedenkingen heb moeten/mogen aanhoren als secretaris van de examencommissie, maar ook een geweldige ervaring gehad heb tijdens bespreken van praktijkexamens, de ervaringen met een club soms eigenwijze maar altijd even enthousiaste, betrokken en gemotiveerde docenten en mentoren. Een van de eerste zichtbare inspecties en de inspecties bij hokken en keten heb meegedraaid en de zogenaamde schoonveegacties op Texel en andere eilanden heb mee georganiseerd. Er ligt dit jaar nog een hele klus voor mijn opvolger zowel bij de opleidingen als ook in het expertisecentrum.

Dit alles zal ik gaan missen net als alle fijne lieve collega's die er ook altijd waren in moeilijke tijden zoals afgelopen jaar met Tiny, ik ga jullie zeker missen en maar ook de gezellige vrijdagmiddagen met de laten we zeggen "tis bijna weekeind" gesprekjes.

Wat hou ik: mijn geweldige partner Tiny en kinderen die mij door dik en dun steunen Wat krijg ik ervoor terug: zin in een nieuwe uitdaging, tijdens het schrijven van deze email een heel apart raar gevoel dat hoort bij een afscheid, twee nieuwe enthousiaste zakenpartners die open staan voor nieuwe ideeën, energie waardoor ik me tien jaar jonger voel(soms dan, haha), een groot aantal lieve ex collega's, een getekende opdracht, drie lopende offertes en een afspraak voor een gesprek met een grote gemeente komende maand, twee getekende besluiten (nu het geld nog haha) en niet te vergeten in begin december ons eerste kleinkind:).

Een aantal van jullie zie ik waarschijnlijk niet meer.

Langs deze weg wil ik iedereen bedanken voor de samenwerking, het vertrouwen ,de steun in moeilijke tijden, maar ook de collegialiteit, het lachen, de gezelligheid en ten slotte de kansen die ik gehad heb. De reorganisatie heeft veel veranderd en de komende reorganisatie zal nog veel veranderen, maar zoals Johan Cruijff altijd zei: "Ieder nadeel heb z'n voordeel" en een misschien minder bekende: "als je niet ken winnen moet je zorgen dat je niet verliest" :) dusss.... Ik ga jullie missen maar ga ervan uit dat we elkaar nog vaak tegenkomen.

Met het afsluiten van dit, sluit ik ook een periode van tien jaar samenwerking met o.a. Marian en Boudewijn, de DHT ers, de Lemmers, de collega's van oud S en O af, van wie ik heel heel veel heb mogen leren en altijd vertrouwen gekregen heb. Wat een collega donderdag voor het examen tabakswet zei: "het werken gaat nu beginnen".

Ik wens iedereen een goede gezondheid en succes in jullie verdere carrière toe.

Raymond Berens

Uitwisseling met onze Duitse collega's

Het was alweer zover. Na de succesvolle aflevering in Maastricht in 2010 was nu Duitsland weer aan zet voor onze twee jaarlijkse uitwisseling met de collega's uit Keulen eo.

Goed gestemd vertrokken we van uit Amsterdam met twee dienstauto's richting Keulen. We waren weer blij dat we gebruik mochten maken van de dienstauto's. Na onderweg weer eens uitgebreid bijgepraat te hebben, dit doe je met het nieuwe werken steeds minder, kwamen we aan bij ons hotel in Keulen. Ik was verrast door het goede hotel dat de Duitse collega's geregeld hadden. Ik hoorde later dat ze dit altijd dik in orde hebben. Na wat gegeten te hebben vertrokken we naar het Keulse Kulturhaus.

Hier werden we verrast met een aantal voorstellingen en liedjes van lokale kinderen gevolgd door een film genaamd "*Taste of Waste*". De film ging over de verspilling van goed voedsel dat weggegooid wordt vanwege overschrijding THT of een beschadiging etc. De film maakte veel indruk op me. Ik wist wel dat ook ik zelf te veel eten verspil maar in de film werd de schaal waarop eten weggegooid wordt nog even verduidelijkt.

Daarna was er een forumdiscussie en was het tijd voor wat bedankjes over en weer.

Hierbij werd ook onze Duitse collega Bernd Stumm, de grote organisator van de Duitsers, in het zonnetje gezet, hem werd een certificaat overhandigd, maar ook werd hij benoemd tot lid van verdienste van ons eigen College.

Voor het avondprogramma gingen we naar een restaurant langs de Rijnsoever. Voor een gezellig samen zijn met de Duitse collega's. We hebben hier gezellig aan gezeten en lekker gegeten. We hebben onder andere een soort Turkse pizza's (Flammkuchen) met daarop verschillende soorten beleg gegeten. Het was een lokale specialiteit. Ik vroeg me wel af wie het concept het eerste bedacht had. De Turken of de Duitsers? Ik was eerst bang dat mijn Duits onvoldoende was om goed met de Duitse collega's te kunnen praten maar ik kwam er na een aantal biertjes achter dat dit geen probleem was.

OP de tweede dag vertrokken, na een stevig ontbijt, voor twee bedrijfsbezoeken.

Het eerste bedrijf was een Turkse worstenfabriek genaamd Egetürk. Ik kon de producten van het bedrijf wel van mijn inspecties bij Turkse winkels. Om eerlijk te zijn had ik van te voren het idee dat het net als de winkels waar de producten verkocht worden wel een rommelig bedrijf zou zijn. Tot mijn verbazing kwamen we in een zeer mooi, schoon en ruim opgezet bedrijf met duidelijke structuren. Dit kan natuurlijk ook niet anders bij zo'n groot bedrijf. Na een uitgebreide rondleiding door de trotse directeur/eigenaar van het bedrijf. Belanden we in een soort ontvangstcentrum van het bedrijf waar we wat te drinken aangeboden kregen. Ik werd weer verrast. Het was een soort glazen koepel met daarin een grote vijver gevuld met de mooiste Koi karpers. Verder stonden in de glazen koepel diverse beelden uit verschillende geloven, waaronder Boeddha's. Nadat we met de hele groep op de foto gegaan waren met de trotse eigenaar vertrokken we ieder met een doos vol lekkere producten naar het tweede bedrijf. Het tweede bedrijf was een industriële bakkerij (eigenaar van zo'n 20 brood- en banketwinkels) die vergelijkbaar is met Nederlandse bakkerijen.

In de avond betrokken we naar een sportbar waar we van Jan van de Loo een lezing kregen over Nederlandse wijnen! Natuurlijk hebben we deze wijnen uitgebreid geproefd en ik kreeg de indruk dat de Duitse collega's verrast waren door de kwaliteit van enkele van de wijnen. Na de rest van de avond in een gezellige sfeer het lokale Kölsch bier te hebben geproefd leerde ik ook enkele Nederlandse collega's op een andere manier kennen. Na de nodige drank wordt je toch wat lossier. De ochtend van de derde dag was voor een rondleiding in het voetbalstadion van FC Köln. Ondanks mijn gebrek aan interesse voor voetbal werd ik toch verrast door het formaat van het stadion en alles wat daar omheen speelt. Ik keek er ook van op dat het voetbalveld enigszins bol liep. Ik geloof dat er tussen de middenstip en de zijlijn een hoogteverschil zat van ongeveer 60 centimeter. Volgens de gids een eis van de FIFA.

Na, met de Duitse collega's, van een uitgebreide lunch te hebben genoten, en van Ghislaine Mittendorff en Bernd Stumm de laatste update over publicatie van inspectiegegevens te hebben meegekregen, zijn we weer naar Nederland vertrokken.

In tegenstelling tot de collega's in de andere auto richting Amsterdam kwam ik na een snelle reis weer thuis. Ik kijk met veel plezier terug naar mijn eerste uitwisseling met onze Duitse collega's.

Kijk voor foto's van het bezoek aan Keulen op <http://hetcollege.nl/joomla/nl-NL/foto-album.html>

Algemene ledenvergadering 2012 en bezoek laboratorium Wageningen

Woensdag 13 juni 2012 NVWA regiokantoor in Wageningen.

Dr. Linda Kox en haar collega van het Nationaal referentiecentrum in Wageningen staan ons al op te wachten in de zaal van het NVWA regiokantoor in Wageningen.

Beide werken voor de Divisie Landbouw en Natuur van onze NVWA, de voormalige Plantenziektekundige Dienst. Met hulp van collega Martin Boerma (die tegenwoordig op de afdeling Certificering werkt) is geregeld dat Het College deze keer eens een kijkje neemt in het complex in

Wageningen, waar de doorsnee collega alleen de vergaderzaal in de kelderruimtes weet te vinden of een flex werkplek ergens in het kantoorgebouw.

De koffie bij ontvangst smaakt en de sfeer is relaxed. Collega's druppelen binnen en van allemaal hoor je dat ze eigenlijk wel heel nieuwsgierig zijn naar wat we te zien krijgen.

Na wat inleiding over de rol van "Wageningen" in de NVWA en het voorstellen aan elkaar geeft Linda een kleine toelichting en uiteenzetting van de werkzaamheden die dit belangrijke deel van de NVWA allemaal doet.

Voor velen een openbaring. Maar ook een verrassing wanneer Linda vertelt dat een deel van hun werkzaamheden in het veld al enkele jaren door private partijen wordt uitgevoerd. Ook daar dus verschuiving van controle naar private partijen en horizontaal toezicht.

Na de uitgebreide introductie en het beantwoorden van een aantal prangende vragen verdelen we de aanwezigen in 2 groepen en gaan we naar Quarantainegebouw en kassencomplex.

Een ding wordt meteen duidelijk gemaakt, we gaan niet binnen in de quarantaineruimten, maar volgen een gang die er rond om loopt, gekleed in beschermende kleding. Uiteraard begrijpelijk, tenslotte draagt ieder van ons allerlei kiemen en micro-organismen, en dat wil je niet in je steriele lab hebben.

Via posters aan de muur die alle werkzaamheden beschrijven die achter dat deel plaatsvinden wordt het toch nog interessant.

Van allerlei ziektes door bacteriën en virussen schuiven we naar de aantastingen door exotische muggen en torren (kort na ons bezoek werd weer de Aziatische boktor ontdekt in Winterswijk)

Na de wissel waren we buiten in het kassencomplex, want als je iets wil testen zal je het in dit geval moeten laten groeien. Ook hier niet in de echte groeiruimten, maar wel via luchtsluisen in de gangen en hallen. Inmiddels was duidelijk dat we eigenlijk bevoorrecht waren. Velen van het eigen personeel van Wageningen zijn nog nooit in het complex geweest, en we werden

zelfs vergezeld van 2 van die collega's, die het ook wel eens wilden zien. In het kassencomplex kregen we een mooie indruk hoe ziektes het materiaal kunnen aantasten, je ziet de planten en stekken bijna lijden met hun bruine aangetaste bladeren.

Allemaal zeer leerzaam, en opnieuw hebben de collega's door Het College weer iets meegekregen van hetgeen andere delen van onze NVWA allemaal doet.

Na een prima broodjeslunch en bedankjes voor de organisatoren was het tijd voor de Algemene ledenvergadering 2012.

Op de agenda ondermeer de standaardzaken zoals de verslagen en financiën, staat ook een bestuurswisseling op de agenda.

Na een paar jaar met een wat kleinere bezetting was vorig jaar aan leden gevraagd om zich beschikbaar te stellen voor het bestuur. Twee collega's, Gonneke Dijts-Teeuw en Frits Schoenmaker hadden zich in Oktober bij het bestuur gemeld.

In deze ALV werden zij unaniem gekozen als bestuurslid, en het bestuur en de leden zijn daar zeer gelukkig mee. Nu collega Gaby van Arneman richting de Antillen is vertrokken, konden we wel wat hulp gebruiken.

Ook (nogmaals) op de agenda de nieuwe door het bestuur vorig jaar al ingediende statuten. In de ALV 2011 waren die al aangenomen, maar achteraf bleek dat niet geldig (volgens de notaris) omdat de 2e vergadering die nodig was dat te regelen conform de statuten langer dan 4 weken na de ALV 2011 was gehouden. Vandaar deze verplichte herhaling.

Ook nu waren er echter statutair te weinig leden aanwezig voor een geldig besluit en vandaar dat ook nu een 2e vergadering noodzakelijk was. (Deze is inmiddels in Utrecht gehouden en daar zijn de nieuwe statuten conform de (oude) statuten door de aanwezige leden en leden die een volmacht hadden verstrekt akkoord bevonden. Het dossier ligt nu bij de notaris om officieel te maken.

Wilt je notulen van deze vergaderingen, dan mag je je melden bij de secretaris, Hans Bervoets.

Kijk voor meer foto's van het bezoek op <http://hetcollege.nl/joomla/nl-NL/foto-album.html>

Seniorenhappening 2012

De uitnodiging voor de Senioren Happening 2012 vermeldde veel over het programma voor de uitgezochte dinsdag, 15 mei maar was ook bedeed met een nouveauté, iets geheel nieuws in het Happenings bestaan, namelijk een Pannenkoekenbuffet. Moet je nagaan. In 1990 werd de eerste Happening georganiseerd en een jaarlijks terugkerend programmapunt was de Broodmaaltijd met soep en/of een kroket. Nou was die mogelijkheid er dit jaar ook wel maar toch waren er veel pannenkoekliefhebbers en die hebben genoten. Maar er was meer.

De mannen Oosterbeek en Schuivert hadden zich gemeld voor de organisatie en ook dit jaar zou de Happening weer centraal in Nederland plaats vinden om lange reizen te voorkomen en daarmee denkende aan de oudere senioren. Het werd Epe en wel het midden in de bossen gelegen Pannenkoekenrestaurant De Ossenstal. Er zou een spreker optreden om de morgen te vullen en des middags zou een bezoek gebracht worden aan het lieflijke Dierenpark te Wissel nabij Epe. De overige tijd zou nuttig besteed worden aan het zo geliefde 'vlinderen', het kenmerk van de Senioren-Happenings.

Voor tien kwamen de eerste deelnemers al binnen. Helemaal uit Limburg, ja Zuid Limburg en daarom al om 7.30 uur vertrokken. Als dat geen clubliefde is dan weet ik het niet meer. Dan was er een lid van Terschelling die er een nacht slapen zonder zijn Nynke voor over had om deelnemer te zijn.

Wat zeg je daarvan. En helemaal ten top een collega uit Breda die nota bene met de taxi kwam om toch maar niets te hoeven missen. En dat telt eigenlijk voor alle deelnemers, ze komen graag naar deze bijeenkomst om samen terug te zien op de prachtige collegiale tijd die het bestaan van de Keuringsdienst van Waren zo kenmerkte. Een bijeenkomst van Het College, voorheen het College van Keurmeesters, wilde je niet missen en dan te bedenken dat dat College haar 85-jarig bestaan al heeft gevierd. Voorbeeld daarvan was ook mevr. J. Terdu-van Kommer die alleen de zaak binnen kwam en direct in ons midden werd opgenomen. Mijns inziens en afgaande op de bijzondere sfeer tijdens deze samenkomsten zie ik het 100-jarig bestaan wel zitten maar dan hebben we veel geluk en gezondheid nodig. Nog 12 jaar wachten. Dus eerst maar op naar de 90 in 2014.

De Ossenstal was klaar voor de ontvangst, de tafels en stoelen geplaatst en voorzien van een bloemetje en benodigdheden voor de koffie. Twee frisse jonge dames, en soms wel 3 of 4, en de al bekende Marcel Verweij verwelkomden ons namens De Ossenstal en begonnen gelijk met koffie te schenken later aangevuld met een heerlijk stuk gebak en nog een koffie en soms nog wel één. Bij de ingang zat een oudere heer die even later naar de organisatoren kwam en zich bekend maakte als Gait Nijkamp, lid van "De Veluwse Midwienterbloazers" en hier aanwezig om een tekst en uitleg te

geven over de midwinterhoorns. En dat hebben we geweten. Maar daarover later meer. Eerste was daar het openingswoord met een hartelijk welkom, een programmaoverzicht en de uitleg over de werking van de consumptiebonnen. Tevens werd medegedeeld dat er meerdere leden niet aanwezig konden zijn wegens verschillende oorzaken zoals vakantie, ziekte, vervoer en zelfs werkzaamheden, namelijk Mevr. de Kruif, Van Kippersluis, Dam en Lollinga, Tijssen, Van Vliet. Ros en Grakist en Moonen.

Tevens was er een brief van Mevr. Dalhuizen die door omstandigheden afzag van een verder lidmaatschap van Het College omdat nu ook haar buurman, lid Van Draaien, overleden was en zij voldoende afleiding ondervond door haar klein/kinderen. Natuurlijk hopen we de eerst genoemden een volgende keer wel te mogen begroeten.

Vervolgens werd er van de gelegenheid gebruik gemaakt om een enkele oorkonde uit te reiken. Een bezigheid die bij het 85-jarig bestaan in het leven is geroepen en nu een jaarlijks terugkerend programmaonderdeel is geworden. Als eerste werd D.J.K. van der Stel naar voren geroepen. Net geholpen aan staar in de ogen maar fris en fruitig kijkend alsof er niets aan de hand was nam Dirk de oorkonde in ontvangst met de mededeling dat hij hopelijk, en dan samen met zijn echtgenote, nog vaak deelnemer zal zijn van de Happenings en dat hij door de oorkonde nog lang denkt aan de 50 overwegend prachtige jaren bij de Keuringsdienst van Waren en Het College.

Vervolgens werd Piet van Leemput naar voren geroepen. Wie kent hem niet? Hij kreeg te horen dat hij een voorbeeld lid was voor velen door zijn enthousiasme in het dagelijks leven maar vooral omdat hij zich met een taxi naar de Happenings laat rijden. En nu kent iedereen hem want hij nam vol trots de hem overhandigde oorkonde in ontvangst om vervolgens in een stortvloed van

woorden uit te barsten over hoe hij zich, maar vooral ook hoe of wij ons, in het leven nuttig kunnen maken. Een geweldige spreker qua inhoud maar zeer zeker ook van stem. Ook achter in de zaal kon men hem duidelijk horen. Hopelijk behoort ook Piet Leemput nog vaak tot de deelnemers en kan hij door de oorkonde nog vaak terug zien op 50 jaar Warenwet en wat daar bij hoorde toen.

Als derde kwam Nico van de Boorn naar voren om een speciale oorkonde in ontvangst te nemen namelijk één voor 60 jaar lidmaatschap. Met anderen heeft Nico vanaf de eerste in 1990 alle Happenings meegemaakt en Maastricht vertegenwoordigd. Vele bekende collega's die daar in 1990 ook aanwezig waren zijn ons intussen ontvallen hetgeen deze overhandiging een extra betekenis gaf. Nico toonde zich blij maar kon niet nalaten te zeggen dat het succes vanuit Maastricht zeker ook aan anderen te danken was. Ook hij kreeg een applaus uit de zaal voor zijn stille kracht in 60 jaar gegeven. Tot slot was er nog een woordje van dank voor Wim Oosterbeek.

In z'n eentje de hele administratie verzorgd van deze Happening en ook nog deel genomen aan de besprekingen. Hij kreeg te horen dat hij de meest gebruikte keurmeester was voor deze vorm van organisatie en dat altijd voortreffelijk heeft gedaan. Bij de overhandiging van de alcoholische versnapering kon de spreker het niet laten hem hartelijk te bedanken en hem te vragen.....of er nog eens een beroep op hem gedaan mocht worden. Wijselijk hield Wim zijn mond maar zei gelukkig ook geen nee. De laatste opmerking van de spreker was een vraag: "Wie is er beschikbaar om volgend jaar de Happening te organiseren" en daarop kwam nog niet direct een antwoord. Nog maar even afwachten derhalve. En toen was de beurt aan Gait Nijkamp. Gait begon zijn verhaaltje door op pakkende wijze over de geschiedenis, het ontstaan, gebruik en doel van de midwinterhoorn te vertellen waardoor iedereen gespannen de woorden van zijn lippen lazen. Ook over het maken van een hoorn, het nauwkeurige uitvoeren en de nodige voorbereiding, ja zelfs welk soort hout het beste was en hoe hij daar aankwam en welke behandeling dit hout moest ondergaan werden uitvoerig uit de doeken gedaan.

Hij begon met de 1 meter 20 lange eigengemaakte midwinterhoorn maar bracht ons ook op de hoogte van hoorns van 3 meter en van kleinere modellen waaronder de bij ruiters geliefde koehoorn. En wat zo mooi was, Gait haalde overal geluid uit en nog niet vals ook. Toch werd hij even verrast. Hij dacht namelijk dat hij de enige blazer was die geluid kon voortbrengen uit de midwinterhoorn maar dat was niet het geval want in ons midden was ook een blazer namelijk Minne Smid die ons allen verraste met een prachtige deun. Gait Nijkamp hield de aandacht van de aanwezigen zo vast dat de luisteraars geen tijd kregen gebruik te maken van de aangeboden consumptie bonnen. Toen een organisator Gait echter vroeg of hij zin aan een biertje had kwam er redelijk snel een eind aan zijn voordracht. Het was ook door twaalfen dus hoogste tijd voor een pauze. Nog even een consumptie en dan: "aanvallen".

Marcel Verweij had twee prachtige uitstallingen gemaakt. Eén van de Veluwe koffietafel en één van het Pannenkoekenbuffet. Alvorens aan te vallen was er de mogelijkheid tot het nuttigen van een kopje lichte, edoch zeer smakelijke groentesoep. En dat ging er in als koek. Of het nou warme kersen, kaas, spek of andere lekkernijen waren, de pannenkoekenstapel verdween als sneeuw voor de zon met al deze heerlijke belegfels. Ook de diverse soorten brood kregen de nodige aandacht en alles was zo lekker dat er soms geen tijd was voor een praatje tussendoor of het moest zijn in de file voor de uitstallingen. Dat er behoefte was aan vlinderen bleek echter uit het soms praten met volle mond maar bij gelukkige, gezellige mensen wordt dat niet euvel geïdentificeerd. Met een zeer voldaan gevoel namen we afscheid van De Ossenstal en de geweldige medewerkers en togen richting Wissel.

Een ruime parkeerplaats wees er op dat er vaker meerdere bezoekers waren in het Dierenpark te Wissel dus die dikke 40 van ons waren geen probleem. De oppervlakte bleek achteraf groter dan verwacht want zonder elkaar voor de voeten te lopen was er voldoende ruimte en gelegenheid uitvoerig naar de aanwezige

dieren te kijken. En er was een heel assortiment waaronder zich er meerdere bevonden die nog niet eerder gezien waren in andere dierentuinen. En misschien is dat het verschil tussen een dierenpark en een dierentuin.

De aanwezigheid van heel aparte dieren in een kleiner geheel. Opvallend was wel dat bijna overal stromend, fris en schoon water te zien was waarvan de aanwezige dieren wonderwel genoten. Uitgezonderd de stokstaartjes want die bleven wel 10 centimeter van de waterlijn verwijderd. Misschien was dat ook het geval bij het dwergnijlpaard want die wilde onder onze ogen ook niet te water. Opvallend, alhoewel bijna niet te zien, waren grote vissen die als steur in het water lagen. Ze hielden kennelijk van een lui leventje want je moest je echt druk maken en het water enigszins beroeren om de vissen van hun plaats te krijgen. Nee, dan de pelikanen die bewogen wel en hadden kennelijk het voorjaar in het hoofd. Let op de ooievaar, links boven in de foto, die verwacht werk. En wat er verder nog was te zien, nou heel veel want wat te denken van potoeroes, dikdiks, beer-marters, gezichtsaki's, doodshoofdapen en wat dies meer zij. Gaat kijken want het is echt de moeite waard. Oh ja, nog eentje dan, namelijk de zilveroestitie, wie kent hem of haar niet. (laatste letter een 'e' dus waarschijnlijk een haar)

In de consumptieruimte van het Dierenpark Wissel, waar de laatste consumptiebonnen verzilverd konden worden, kwam er een einde aan deze hoogst aangename dag. Rond vieren werd er een laatste toespraakje gehouden waarin een ieder hartelijk bedankt werd voor haar of zijn aanwezigheid, werd er een goede thuisreis gewenst en de hoop uitgesproken allen een volgend jaar weer als deelnemer te zien in een andere locatie op een andere plaats maar wel met de zelfde intentie namelijk liefdevol en gezellig vlinderen en genieten van elkaar en het gebodene.

Extra pannenkoek voor organisatoren Senioren Happening 2012.

Toen de Ossenstal uit Epe de rekening had opgezonden naar de penningmeester, in deze de alom bekende Wim Oosterbeek, betreffende de verteringen t.g.v. de Happening 2012, bleek dat koffie met gebak, tezamen een bedrag van een kleine 250 euro, niet in rekening was gebracht. Uiteraard heeft Wim hier melding van gemaakt en zou een nieuwe rekening krijgen. Echter wel onder voorwaarde dat hij samen met organisator Herman Schuiter nog eens een extra gratis pannenkoekje zou komen eten. Nou dat was natuurlijk niet aan dovemansoren verteld en dus gingen op Woensdag 4 juli Wim en Ineke en Herman met Ita richting Epe om aldaar de rekening te betalen om daarna, oh heerlijke dromen, nog eens een extra pannenkoekje te! verorberen. Dat was even genieten geblazen en derhalve een extraatje voor de organisatoren en hun liefvallige begeleiding. Zo zie je maar weer dat de haver soms bij de paarden komt die ze verdienen. Het moet gezegd worden, de dames waren echt verguld met deze dagvulling en beiden hadden die dag geen enkele opmerking over aan de lijn doen of iets dergelijks. Wel zaten ze op de praatstoel en dat maakte er een geweldige leuke dag van. Zo nu bent U op de hoogte van ons extra reisje naar Epe. Ik denk dat we volgend jaar weer de organisatie van Happening 2013 op ons nemen tenzij er natuurlijk leden zijn die ook extra willen doen met de kans op een beloning van bovenomschreven aard. We wachten af.

Namens de organisatie, Wim en Herman, allen heel hartelijk bedankt voor de komst en deelname.